

1860 г.

№ 229.

Б и т о л я .

Въ дописка, помѣстена въ Србски Дневник отъ 26 юни 1860 г., се говори за засилването на българската просвѣта въ Битоля слѣдното :

„Изъ Битоля (Толи-Монастира) извештенъ самъ, да су тамошни Бугари наумили основати читалище. У томъ предузећу найвише се труди П. Димков Радевић,¹⁾ кои се учио у Атини и Бечу. Заиста е чудно и по нѣга похвално, да ние престао живити за свою народность, почемъ се учио у вароши, у коіой се толико наших Бугари погрчило“.

1860 г.

№ 230.

Македония.

За общербългарското празнуване деня на св. Кирила и Методия, както и за фанариотскитѣ злоупотрѣблениа изъ България, се пише въ Србски Дневник отъ 12 юни 1860 г. това:

„О прославляню праздника св. Кирила и Методия по Бугарской долазе са свию страна гласова. У Габрову, Емболу, Панађуру, Сопоту, Велесу и многимъ другимъ већимъ градовима биле су светковине у славу и споменъ овихъ бугарскихъ просветителя и научителя. Ове светковине показаю дубоко осећанѣ у Бугара спрямъ свое народности и тежню за просветомъ; ове светковине отвориће путь срећи народной и остаће овогодишњи данъ св. Кирила и Метода, 11 май, на веки златнимъ словима у повестници бугарскогъ народа написанъ, еръ е већина бугарскихъ градова на тай данъ пренула и стресла са себе господарство фанариотско...“

„Иначе могао бихъ вамъ опетъ являти за злоупотрѣблѣния фанариотскихъ владика, кои докъ іошъ могу чупаю. Тако се туже изъ Битоля, Самоковъ, Охридъ и другихъ места на свое грчке владике. Нарочито у Охриду е владика на праву саблазан. Али ће, ако Богъ да, и то проћи. Ту-

¹⁾ Петъръ Димковъ Радевъ, баща на бившия български министъръ Ал. П. Радевъ и на Г. П. Радевъ, началникъ на полит. отд. въ минист. на Въшнитѣ дѣла.